

Oponentský posudek bakalářské práce

„Varhanní dílo Oliviera Messiaena a inspirace pro varhanní improvizaci“

Martina Kordase

Jeden z prvních pocitů, který provázal mé seznamování se s prací Martina Kordase, byla radost, že se někdo vůbec zabývá improvizací. Je to velmi důležitá složka varhanického vzdělání a je pouze naší chybou, když jí nevěnujeme dostatečnou pozornost. Ne náhodou je improvizace na partnerských školách na západ od naší hranice intenzivně vyučována. Ve Stuttgartu je improvizace dokonce stejně důležitá, jako interpretace.

Martinu Kordasovi se podařilo obsahově naplnit název této práce a tvůrčím způsobem do ní vložil svou improvizací zkušenost. Práce je čtivá i přes hutné informace. Je to dáno i tím, že cíleně směřuje k praktickému využití a nikoliv k samoučelnému popisu. Osobně tento rys rád oceňuji, kdykoliv se s ním u jakékoliv práce setkám.

Žádné vážnější nedostatky jsem nenašel a rád konstatuji, že práce je přínosná a má po stránce formální, obsahové a jazykové velmi dobrou úroveň. Pro rozpravu bych měl téma spíše k akademické debatě, než faktickou výtku: Na str. 4 Kordas píše: „Formově Messiaen nenavazuje na starší tradice a forma má u něj celkově malý význam.“ A v poznámce dodává: „V tomto se Messiaen podobá impresionistickým skladatelům.“ V dalším textu si však v podstatě protiřečí, když popisuje některá Messiaenova formální řešení. Osobně si myslím, že hudba bez formy nemůže existovat, že i pro Messiaena byla důležitá, ale tak jako u impresionistů jiná, do té doby netradiční. Proto bych diskutoval o pojetí či zpřesnění významu slova „forma“ v této souvislosti.

Dále by mě zajímalo, jak autor myslí pojem tritonová či sekundová příbuznost v případě akordů. Klasická terciová příbuznost staví na tom, že dva ze tří nebo více tónů mají různé akordy společné, ať už totožné či alterované. Kde je však tento průnik u akordů posunutých o sekundu nebo tritonus?

Dále spíše poznámka, než podnět k diskuzi: Martin Kordas popisuje některé vybrané Messiaenovy skladby, až téměř analytickým způsobem, avšak není to jen samoučelný popis, jakého jsem svědkem v mnoha jiných diplomových pracích, ale popis technik, které se mohou stát řemeslným základem pro konkrétní improvizaci. Ty jsou patrné jak ze slovních návodů, tak zejména z notových příkladů v závěru práce. Osobně bych přivítal o něco větší množství notových příkladů přímo v textu, dovysvětlující návody slovní.

Kromě těchto poznámek hodnotím práci jako velmi přínosnou a na vysoké úrovni. Doporučuji hodnocení známkou A.

MgA, Pavel Černý
O.a. KKN, varhanní odd.